

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.290 van 28 januari 1998
in de zaak A. 75.710/X-7767.**

In zake : het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van BRUSSEL,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. DE KOCK,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 391/13

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegen-
woordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat R. WITMEUR,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat het Openbaar
centrum voor maatschappelijk welzijn van Brussel op
16 september 1997 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 3 juli
1997 van de Brusselse hoofdstedelijke regering tot
bescherming als landschap van het Rietland te Neerpede-
Anderlecht, namelijk de percelen, kadastraal bekend
Sectie G, nrs. 399, 400, 401 en 403;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. MEELDIJK die, loco Advocaat M. DE KOCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat L. HOSTE die, loco Advocaat R. WITMEUR verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, de verzoekende partij het volgende doet gelden,

"Verzoekster werd eigenaar van de percelen in 1976, die werden aangekocht aan een prijs van 200 F per m².

De gronden maken deel uit van de financiële reserve van verzoekster en bezitten een toekomstwaarde als bouwgrond, welke optimaal dient te worden gerealiseerd door verzoekster.

Door de beslissing tot bescherming van het gebied wordt de mogelijkheid van een latere bestemming als bouwgrond definitief uitgesloten en worden de gronden voor verzoekster zo goed als waardeloos.

De klassering van de gronden zal immers de realisatie van de gronden als bouwzone, bv. door een B.P.A., in de weg staan.

Zelfs indien verzoekster de grond als landbouwgrond zou wensen te verkopen, zou dit gezien de strenge verbodsbepalingen geen geïnteresseerden kunnen aantrekken.

De financiële reserve van verzoekster lijdt hierdoor ernstige schade, daar verzoekster de onroerende reserves ten allen tijde maximaal moet kunnen te gelde maken.

Het O.C.M.W. van Brussel vervult immers een cruciale taak van maatschappelijk welzijn, die haar door de Wet is opgedragen, en dient in dit verband de continuïteit van de openbare dienst te verzekeren.

Derhalve dient zij op elk ogenblik de onroerende reserve te kunnen aanspreken om eventuele budgettaire tekorten te kunnen opvangen.

Het behoeft dan ook geen verder betoog dat verzoekster beschikt over een rechtmatig belang om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verzoeken";

Overwegende dat verwerende partij hierop antwoordt "dat verzoekende partij geen concreet gegeven verschaft om haar beweringen te staven, noch in verband met het bestaan van het nadeel, noch in verband met het moeilijk te herstellen karakter ervan"; dat verwerende partij verder stelt dat verzoekende partij " zich ertoe (beperkt) te verklaren dat de getroffen beslissing (haar) financieel nadeel berokkent door de verminderde

waarde van (haar) terrein ingevolge de beslissing tot bescherming"; dat zij tenslotte betoogt dat "de afwezigheid van een nauwkeurige en gedetailleerde uiteenzetting niet toelaat het concrete nadeel dat eventueel door (verzoekende partij) zou geleden worden, te onderzoeken" en dat "hierdoor (...) de vordering tot schorsing onontvankelijk (is)";

Overwegende dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid, in verband met het beweerd nadeel, opgeworpen door de verwerende partij, de grond van de schorsingsvordering betreft;

Overwegende dat in de huidige stand van de rechtspleging niet blijkt wanneer, en voor welk bedrag, verzoekende partij voornoemde percelen heeft aangekocht; dat verzoekende partij de hoegrootheid van haar financiële reserve niet meedeelt en niet aantoonst welk bedrag voornoemde percelen vertegenwoordigen in haar totale reserve; dat niet kan worden nagegaan of het niet kunnen verwezenlijken van de verkoop van meergenoemde percelen haar financiële reserve in gevaar brengt en de continuïteit van de door haar verzekerde openbare dienst; dat evenmin blijkt dat de verzoekende partij de bedoeling heeft (of had) om de percelen te verkopen en dat er ooit een aanbod tot aankoop was; dat het aangevoerde nadeel bijgevolg niet naar behoren bewezen wordt;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig januari
1900 achtennegtig, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. MOONS.